

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 19^η - 09.10.2021

«Πληροφορία και Πλήρωμα»

Ελάτε, περάστε στο Ηράκλειο Νοητικό σας σώμα.

«Έτσι, χωρίς να πάρουμε μερικές αναπνοές πρώτα;» ρωτάει η Άννα. Δεν είναι απαραίτητο, αναπνέετε ούτως ή άλλως. Ας αλλάξουμε για μια φορά τη σειρά, ας ξεφύγουμε από τη συνηθισμένη εισαγωγή μας. Σας καλωσορίζω στον κύκλο αυτό, ο Ηρακλής, και σας καλώ να φορέσετε το Ηράκλειο Νοητικό σας σώμα. Είναι στο χέρι σας να το κάνετε, όσο πιο σωστά μπορείτε. Δεν θα σας θυμίσει τη διαδικασία η Άννα ούτε εγώ. Ήδη μέχρι τώρα θα πρέπει να έχετε μάθει να το κάνετε μόνοι σας. πάρτε δύο λεπτά.

[Παύση 2']

Ψηλώστε μέσα στο Ηράκλειο νοητικό σώμα, καταλάβετε όλο το χώρο του. οι ενέργειες του Διός και της Ήρας σας υποστηρίζουν και η φλόγα της Εστίας είναι παρούσα. Θα πάρουμε έναν άλλο δρόμο σήμερα, πιο βαθύ. Ένα δρόμο μέσα απ' το σκοτάδι. Ένα δρόμο που θα κάνει και τις πέτρες να ραγίσουν. Θα σας φέρει πιο κοντά σε αυτό που ονομάζετε εαυτό. Θυμίζω ότι, φορώντας αυτό το σώμα, το Ηράκλειο νοητικό σώμα, συναποτελείτε μέρος του Πληρώματος -ενεργό, συνειδητό μέρος του Πληρώματος. Άρα, είναι καλό να μάχεστε φορώντας αυτό το νοητικό σώμα. «Τι θα πει μάχομαι; Γιατί θα χρειαστεί να μαχηθώ;» Χρειάζεται, θα δείτε. Κάποτε κάποιος σας αποκαλούσαν πολεμιστές του Φωτός. Πιστεύετε ότι έχει ξεπεραστεί εντελώς η ανάγκη του πολέμου; Εξαρτάται πώς εννοεί κάποιος τον πόλεμο.

Ο πόλεμος και η πύλη... ο Ζευς Πολιεύς και το... πλοίο...

Η μάχη είναι διαρκής και είναι τέτοια που δεν συνειδητοποιείται από εσάς. Είναι μέρος της καθημερινής σας ζωής. Υπάρχουν διαρκώς νικητές και ηττημένοι -διαρκώς! Γιατί, αν το καλοσκεφτείτε, τι είναι μία μάχη; Ένας αγώνας είναι, για να κερδίσει κάποιος έναντι κάποιου άλλου. Για να κυριεύσει την πόλη έναντι κάποιου άλλου. Να κυριεύσει το πλήρωμα έναντι κάποιου άλλου; Ερωτηματικό. Η Πόλη και το Πλήρωμα είναι ένα και το αυτό. Μια πόλις της αρχαιότητας ήταν πολύ κοντά σε αυτό που ονομάζουμε πλήρωμα. Περιτοιχισμένη συνήθως με τείχη ισχυρά, που επέτρεπαν την είσοδο σε πολύ συγκεκριμένα άτομα και σε ώρες κινδύνου οι πύλες έκλειναν. Ο Αλέξανδρος οικοδόμησε πολλές τέτοιες πόλεις.

Τα τείχη έχουν τη σημασία τους -τα τείχη της πόλης. Ακούσατε κάποτε για κείνη την πόλη της Σιών και είναι εκείνοι που ανησυχούν για το κίνημα που δημιουργεί... Θέλω να αφήσετε τον εαυτό σας να κατανοήσει βαθύτερα, την έννοια της πύλης/πόλης και όταν το κάνετε, να επανέλθετε σε μένα για να

εξετάσουμε κάθε κίνδυνο. Δεν είμαι εδώ απλώς για να... κινδυνολογήσω σήμερα, δεν είμαι εδώ για να σας βάλω σε φόβο, εννοείται. Αλλά πρέπει να ξεκινήσουμε από τη διαίρεση, για να κατανοήσουμε την πρόσθεση και την ένωση.

Αυτά που τα τείχη τα διαιρούν, οι πύλες τα ενώνουν.

Συνένωση. Έτσι βλέπετε το Πλήρωμα, σαν μία ομοιογενή οντότητα, που απαρτίζεται όμως από πολλά-πολλά μέλη, τα οποία είναι μέλη αδιαίρετα. Συνέχονται μεταξύ τους μέσα από ένα λογικό ειρμό. «Είναι λογική αυτή;», ρωτά η Άννα, «Δεν βλέπω τίποτα λογικό στον ειρμό της ανθρωπότητας.» Μα δεν αναφέρομαι στους ανθρώπινους ειρμούς σκέψης αλλά στη γενική αναλογία. Αυτό που κάνετε πάντα, κινδυνεύει να χαθεί. Κινδυνεύετε να χάσετε το βασικό ειρμό σκέψης και σύνδεσης και αυτό συμβαίνει επειδή οι πόλεμοι εκτός των τειχών είναι πολλοί, οι μάχες είναι πολλές και γίνονται σε ένα επίπεδο που εσείς δεν κατανοείτε. Η Άννα προσπαθεί πολύ σκληρά να καταλάβει τόση ώρα για τι είδους μάχη μιλώ, σε τι πολέμους αναφέρομαι. Θα σας το δείξω όμως στη συνέχεια της επικοινωνίας μας.

Κρατήστε το Πλήρωμα, τη δική σας σύνδεση και σύνθεση με τον Πλήρωμα μέσω του Ηράκλειου νοητικού σώματος και κάθε τι άλλο θα έλθει να προστεθεί. Ανακτάτε τη συνειδησή σας. Όσο εσείς ανακτάτε τη συνειδησή σας, τόσο οι συνδέσεις ισχυροποιούνται.

Μιλάμε για νοητικές συνδέσεις. Ενόσω σας μιλώ, μη χάνετε τη σύνδεση μέσω του Ηράκλειου νοητικού σώματος. Θυμηθείτε ότι έχετε συγκεντρώσει με τη βοήθεια της Ήρας τις ενέργειές σας και έχετε γεμίσει το Ηράκλειο νοητικό σώμα, που είναι πολύ πιο μεγάλο από το φυσικό σας σώμα.

Κάθε ζωή στηρίζεται στη συνέχεια της υλικής συνοχής. Η ζωή στη Γη, όπως και αλλού, στηρίζεται στη συνέχεια της ύλης. Και επειδή η ύλη σχετίζεται άμεσα με την ενέργεια, συνδέεται ως εκ τούτου με τη συνέχεια της ενεργειακής ροής. Μόνο που είναι άλλες οι μονάδες μέτρησης που χρησιμοποιείτε φυσικά για να κατανοήσετε όσα συμβαίνουν στο βαθύ υλικό πεδίο. Όταν μιλώ για βαθύ υλικό πεδίο, αναφέρομαι στα υποατομικά σωματίδια. Και είναι εκείνο το πεδίο, το βαθύ υλικό πεδίο, που συνδέεται με τη διαίρεση, αν μπορείτε να το κατανοήσετε αυτό. Συνδέεται με τη διαίρεση, επειδή συνδέεται με την ποσοτικοποίηση της ενέργειας. Αυτό που ρέει σαν μια ενιαία ουσία, ένα ενιαίο ρεύμα ενέργειας, όταν ποσοτικοποιηθεί, δηλαδή διαιρεθεί, γίνεται η βάση κάθε υλικής δημιουργίας. Ήδη λοιπόν μιλάμε για μια πολύ βασική, ίσως την πλέον βασική διαίρεση, αποκοπή αν θέλετε σε ένα επίπεδο, διαμερισματοποίηση της ενέργειας. Άρα μιλάμε για τείχη.

Και είναι τα πρώτα τείχη που στήθηκαν για την Πόλη του Θεού, που απέχει πάρα πολύ από τη γήινη πραγματικότητά σας φυσικά, αν και την αφορά άμεσα, αν και είναι αυτή η γήινη πραγματικότητά σας. Απέχει ως σύλληψη. Εκείνα τα τείχη, εκείνη η διαίρεση, έδωσε τη δυνατότητα της δημιουργίας, της μορφοποίησης αυτής της πόλης-κράτους του Θεού. Γιατί φυσικά αναφερόμαστε στο Θείο Ον που εκδηλώνεται και εκδηλώνει/υλοποιεί τη σκέψη του. Δεν μπορεί παρά να υπάρχει απόλυτη λογική συνέπεια -αν και είναι μια Θεϊκή λογική- στον ειρμό του Θείου Νου. Μια λογική συνέπεια που

δεν μπορείτε να βρείτε πουθενά αλλού. Λογική συνέπεια ενός κυκλικού συλλογισμού, γιατί καταλήγει πάλι στο σημείο απ' όπου ξεκίνησε. Και αυτό που έχει διαιρεθεί, έχει τμηματικοποιηθεί, ποσοτικοποιηθεί, επιστρέφει πάλι ομογενοποιημένο. Αλλά η επιστροφή του βρίσκεται σε ένα επίπεδο πιο ψηλά ακόμα από αυτό του Πληρώματος και απέχει εξίσου από την αντίληψή σας στο γήινο, στο φυσικό πεδίο.

Έρχομαι κι εγώ λοιπόν τώρα να συμπληρώσω μερικές ψηφίδες στην εικόνα που έχει αρχίσει να σχηματίζεται εδώ και αρκετά χρόνια μέσα από τις διδασκαλίες του κύκλου -του ευρύτερου Ελευσίνου κύκλου.

Η Πόλις εάλω.

Είμαι βέβαιος ότι αυτή η φράση, αυτή η δήλωση θα εκφωνηθεί με χαρά, όταν συνειδητοποιήσετε τι σημαίνει για το ουράνιο βασίλειο. Καταλαβαίνετε ότι χρησιμοποιώ αυτή τη φράση χωρίς κάποια ιδιαίτερη σύνδεση με τη στιγμή με την οποία τη συνδέετε, της Άλωσης της Πόλης. Είναι σπουδαία εκείνη η στιγμή κατά την οποία η πύλη ανοίγει και η πόλις κερδίζεται. «Μήπως υπήρχε κάποιος ιδιαίτερος συμβολισμός στην περίπτωση της άλλης Πόλης, με κεφαλαίο Π, για την οποία χρησιμοποιούμε αυτήν τη φράση;» Πάντοτε υπάρχουν συμβολισμοί, σε όλα... στα πάντα! Εδώ όμως μιλάμε για την Ουράνια Πολιτεία και η διαδικασία της άλωσης αναφέρεται στη σύνδεση της πόλης με τον έξω κόσμο, που είναι όλο το περιβάλλον -το φυσικό περιβάλλον, μπορείτε να πείτε. Όταν οι πύλες ανοίγουν, τα δύο ενώνονται.

Μπορείτε να δείτε πολλές περιπτώσεις στην καθημερινή σας πραγματικότητα, που συμβαίνουν ανάλογα φαινόμενα. Κατ' αναλογία, αυτού που σας περιέγραφα. Θα ξεκινήσω από το μικροσκοπικό επίπεδο όπου το ίδιο σας το κύτταρο, απομονωμένο από το εξωτερικό του περιβάλλον, ανοίγει πύλες που δέχονται συγκεκριμένα στοιχεία. Και βέβαια, εκβάλλει επίσης συγκεκριμένα στοιχεία. Είναι μία μικρή πόλη το κύτταρό σας, οργανωμένη, με τη δική της ζωή, που τι κάνει κατά βάση; Επικοινωνεί με το περιβάλλον, μέσω των πυλών που διαθέτει. Πύλη και πόλις υποδηλώνουν επικοινωνία. Δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν χωρίς επικοινωνία, είναι ταυτόσημα σχεδόν με την επικοινωνία. Βασίζονται και συνεπάγονται επικοινωνία. Και η επικοινωνία προϋποθέτει πληροφορία οποιουδήποτε είδους. Το ίδιο και το Πλήρωμα.

Μοιάζει να έχω ξεκινήσει να σας βάζω σε μια ανατομική του Πληρώματος - γιατί αυτό κάνουμε στην πραγματικότητα τώρα, αυτή τη στιγμή. Μόνο που πρέπει να πω τα πράγματα σε μια συγκεκριμένη ακολουθία για να τα κατανοήσετε και με έναν ορισμένο τρόπο, ώστε συμβολικά να σας βοηθήσει να κάνετε τις απαραίτητες συνδέσεις.

Θυμηθείτε την πόλη-κράτος, δηλαδή μια συλλογικότητα βασισμένη στην πληροφορία και την επικοινωνία της, που είναι απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο, άρα βιώνει την πραγματικότητά της ως προς τις πληροφορίες που διαθέτει και ενίοτε ανοίγει πύλες ροής της πληροφορίας και ανταλλαγής με τον έξω κόσμο. Όταν οι πληροφορίες της βρίσκονται σε σύγκρουση με κάποιες άλλες, κλείνεται. Οι πύλες κατεβαίνουν, κλείνουν, σφραγίζονται. Δεν επιτρέπει την είσοδο άλλων πληροφοριών ή την έξοδο. Προσπαθεί να διατηρήσει την ομοιόστασή της. Προσπαθεί επίσης να φυλάξει

τη ζωή των κατοίκων της, την κοινωνική ζωή της, το καθεστώς που επικρατεί... Αλλά όλα αυτά βασίζονται στην πληροφορία και συμβολικά σε όλα τα επίπεδα αφορούν την πληροφορία. Κάθε ένωση, κάθε ένωση, σε κάθε επίπεδο, σχετίζεται με πληροφορία.

Με όλα αυτά, ανάγω τη συζήτησή μας, την εστίασή μας, στο νοητικό πεδίο, το οποίο εδώ φαίνεται να υποστηρίζει το φυσικό, υλικό πεδίο. φαίνεται να αποτελεί τη βάση του, έτσι δεν είναι; Αν η βάση για οτιδήποτε είναι η πληροφορία, τότε το νοητικό πεδίο αποτελεί τη βάση των πάντων -ή όχι;

Κι εδώ μην πέσετε στην παγίδα των σωμάτων σε θυμοειδές, σε νοητικό, παχύλο φυσικό, κ.τ.λ., κ.τ.λ. όλα αυτά είναι επίπεδα πληροφορίας.

Φέρτε τα χέρια με τις παλάμες ενωμένες σε στάση προσευχής μπροστά στην καρδιά και τους αντίχειρες ενωμένους να αγγίζουν το στήθος στην περιοχή του τσάκρα της καρδιάς. Μπορείτε να μεγεθυνθείτε κι άλλο. Κάντε το. Συμπληρώστε ό,τι κενά υπάρχουν στο Ηράκλειο νοητικό σας σώμα, επεκταθείτε σε όλο, πληρώστε το!

Η νοητική ουσία συνδυάζεται με τη χάρη και το έλεος. Κανένας δεν παίρνει κάτι από κάποιον άλλον, τα πάντα απλώς υπάρχουν. Απλώς υπάρχουν και είναι στη διακριτική τους ευχέρεια το να επικοινωνήσουν ή όχι με όλα τα υπόλοιπα. Αλλά ένα κύτταρο που δεν επικοινωνεί, που κρατά διαρκώς κλειστές τις πύλες του, στο τέλος πεθαίνει, γιατί δεν μπορεί να προχωρήσει σε ανταλλαγή των απαραίτητων συστατικών για την επιβίωσή του. όπως και ένας άνθρωπος δεν μπορεί να κλείσει τις φυσικές πύλες του σώματός του, για τον ίδιο λόγο. Φανταστείτε μάλιστα, αν προσπαθούσε να κάνει αυτό το πράγμα ένα αστέρι, όπως ο Ήλιος. Θα ήταν ποτέ δυνατό να το καταφέρει; Θα εκρύννητο. Με άλλα λόγια, όπως σας ειπώθηκε από τον Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, τα πάντα βασίζονται την επικοινωνία και την πληροφορία. Και αυτός όπως και εγώ σας μιλήσαμε για το Πλήρωμα -όπως ο Αλέξανδρος και άλλοι- και θα δείτε μέσα στη θεωρία της αναγνώρισης του Πληρώματος, να συνδέονται τα πάντα· όλα όσα υπάρχουν, όλα όσα υπήρξαν και όλα όσα πρόκειται ποτέ να υπάρξουν. Και αυτό γιατί, όπως είπα μόλις νωρίτερα, τα πάντα υπάρχουν ήδη αλλά είναι θέμα των πυλών, είναι θέμα επικοινωνίας. Τα πάντα υπάρχουν και είναι στο χέρι τους να επικοινωνήσουν την πληροφορία τους ή όχι με τον έξω κόσμο.

Και τώρα ρωτά η Άννα βέβαια, «Πώς είναι δυνατό να υπάρχουν χωρίς να επικοινωνούν από τη στιγμή που, να, τα παραδείγματα που έχουμε και έχετε στο φυσικό πεδίο, ήδη δείχνουν ότι δεν μπορεί οτιδήποτε να μείνει παντελώς απομονωμένο από το περιβάλλον του. δεν μπορεί να ζήσει.» Πράγματι, εάν δεν υπάρχει επικοινωνία, υπερισχύει η εντροπία. Τα σύμπαντα καταρρέουν κάτω από το βάρος τους. Όταν ένα σύμπαν, ένα σύστημα οποιουδήποτε ακόμα επιπέδου παραμένει απομονωμένο, τελικά καταρρέει, εκτός εάν ανοίξει διόδους επικοινωνίας. Η κατάρρευση φυσικά για την οποία μιλάμε τώρα, παίρνει τρισεκατομμύρια χρόνια. Πολύ μεγάλες χρονικές περιόδους. Γιατί; Γιατί είναι μεγάλος ο όγκος της πληροφορίας. Και αν θέλετε, το γεγονός ότι η πληροφορία μοιράζεται σταδιακά στις μεμονωμένες περιοχές, στις μεμονωμένες οντότητες, είναι και ο λόγος της μεγάλης ζωής του συστήματος.

Αν όλοι διέθεταν κάθε πληροφορία κάθε στιγμή, καταλαβαίνετε ότι θα υπήρχε ένα θέμα με τη ροή της πληροφορίας και το σύστημα πολύ σύντομα θα κατέρρεε. Με άλλα λόγια, η σταδιακή αποδέσμευση της πληροφορίας και η σταδιακή μεταφορά της, εξυπηρετεί στην εξασφάλιση μεγαλύτερης διάρκειας ζωής του συστήματος.

Μπορείτε τώρα πολύ καλύτερα -πολύ καλύτερα- να καταλάβετε γιατί, αφού σας λέμε ότι διαθέτετε όλη την πληροφορία, δεν μπορείτε να τη θυμηθείτε όλη· δεν μπορείτε να την έχετε όλη κάθε στιγμή. Γιατί είναι απαραίτητα αυτά τα μικρά ή μεγάλα κενά -τεχνικώς είναι απαραίτητα, για όλους ανεξαιρέτως, ακόμα και για τις μη ενσαρκωμένες οντότητες, που καταλαβαίνετε καλά ότι δεν κατέχουν το σύνολο της γνώσης. Είμαστε όλοι μας, όλοι μαζί, ένας πολύ καλά οργανωμένος μηχανισμός. Είμαστε μία πολύ καλά οργανωμένη πόλη και παίζουμε το ρόλο μας σ' αυτή με απόλυτη συνέπεια. Και είναι αυτή μία πόλις πολλών διαστάσεων, που εκτείνεται από τα μικρά κβάντα μέχρι το θεόρατο Πλήρωμα.

Σας έδωσα λοιπόν μία εικόνα μέχρι τώρα, του ρόλου που παίζει η πληροφορία και η επικοινωνία στη ζωή του Πληρώματος και κάθε υποδιαίρεσής του. σας έδωσα να καταλάβετε τη σημασία της ποσοτικοποίησης αλλά ακόμα και της μάχης, της διαίρεσης.

Υπάρχει εδώ μία διάσταση που φαίνεται να διαφεύγει από την Άννα και θέτει μια ακόμα ερώτηση: «Η μάχη όμως δίνεται για την κυριότητα -την άλωση και την κυριότητα, στο φυσικό πεδίο τουλάχιστον. Αυτό πώς θα ερμηνεύονταν στην ευρύτερη κουβέντα μας; Πώς θα ερμηνεύονταν στο πλαίσιο του Πληρώματος ή της Πόλης του Θεού;» Η βάση της σκέψης μας είναι η πληροφορία. Άρα χρειάζεται με όρους πληροφορίας να ερμηνεύσετε και την έννοια της μάχης. Κάθε σύστημα οργανωμένο, είπαμε ότι βασίζεται και ζει πάνω στις πληροφορίες που διαθέτει. Από αυτές συντηρείται, από αυτές διατηρεί την πραγματικότητά του. η εισαγωγή μίας νέας πληροφορίας, αλλάζει όλες τις ισορροπίες του πληρώματος της συγκεκριμένης πόλης. Ξαφνικά, νέοι συνδυασμοί θα πρέπει να γίνουν και αυτό που πριν αποτελούσε την καθεστηκυία τάξη, αναπόφευκτα θα αλλάξει. Αυτό γίνεται με την είσοδο μιας νέας πληροφορίας. Το σύστημα λοιπόν, η πύλη ανοίγει για να δεχτεί τις πληροφορίες που ταιριάζουν με την υφιστάμενη δομή της. Εάν δεχτεί άλλες πληροφορίες, ξένες προς αυτή, μπορεί να καταστραφεί, όπως αν εισάγατε σε ένα κύτταρο μια τοξική ουσία, αυτό θα διαλύονταν. Στην καλύτερη περίπτωση θα γινόντουσαν κάποιες ελαφρές τροποποιήσεις στο παραγόμενο έργο του και στη χειρότερη θα διαλύονταν. «Άρα», σκέφτεται η Άννα, «δεν είναι όλη η πληροφορία κατάλληλη για όλους». Μάλιστα. Γεγονός! Δεν είναι κάθε πληροφορία κατάλληλη για όλους, όταν δεν συνάδει με το υφιστάμενο καθεστώς· όταν μπορεί να λειτουργήσει διαλυτικά, καταλυτικά, ως προς το υφιστάμενο καθεστώς.

Κι εδώ αμέσως αρχίζουν να μπαίνουν οι δεύτερες σκέψεις, οι ανησυχίες, τι συμβαίνει με την πληροφορία, πώς μπορούμε να αμυνθούμε και όλα αυτά, όλα αυτά στα οποία είναι συνηθισμένος ο ανθρώπινος νους. Αν όμως οι άνθρωποι άρχιζαν να κατανοούν την ύπαρξή τους και τη συνύπαρξή τους με βάση την έννοια της νόησης και της πληροφορίας, θα αποκτούσαν μια αρκετά

πιο αποστασιοποιημένη οπτική για τα πράγματα, καθώς δεν θα βασιζονταν στο δράμα της θυμαπάτης. Δεν σημαίνει αυτό ότι τότε θα δεχόταν κάθε πληροφορία.

Ας πάρουμε λοιπόν πάλι την πόλη μας, μια πόλη-κράτος με ισχυρά τείχη και πύλες εισόδου και εξόδου, για να επεκτείνουμε το παράδειγμα της άλωσης της από μία ξένη πληροφορία. Είναι ένας πολύ καλός τρόπος αυτός για να κατανοήσετε όλα όσα θέλω σήμερα να σας μεταφέρω.

Η πληροφορία εισέρχεται από την πύλη. Η πύλη είναι ανοιχτή. Αναγνωρίζει ότι υπάρχουν ορισμένες πληροφορίες που μπορούν αβίαστα, ανώδυνα, να διακινηθούν. Έτσι ανταλλάσσει πληροφορίες η πόλη μας με άλλες πόλεις. Σε μία από τις γειτονικές της πόλης όμως, εγκαθίσταται ένα νέο καθεστώς. Η οπτική είναι διαφορετική. Και αυτό το καθεστώς τείνει να επεκταθεί, γιατί φυσικά η ίδια η πληροφορία, όπως και η ζωή, όπως και ο αέρας που αναπνέετε -εξ ου και η σύνδεση του νου με τον αέρα- τείνει να απλωθεί, να επεκταθεί.

Εκείνη λοιπόν η ανταγωνιστική πόλη θέλει να επικρατήσει και να κυριεύσει με την πληροφορία της και τη γειτονική της πόλη. Ο βασικός κίνδυνος δεν είναι ότι θα γίνει μία μάχη, όπου θα σκοτωθούν πολλοί οπλίτες, θα σκοτωθούν οι άντρες της πόλης που θα πάνε στον πόλεμο και θα κινδυνεύσουν τα γυναικόπαιδα. Είναι το πρόβλημα, η πληροφορία που θα εισέλθει και θα είναι ανεπιθύμητη, γιατί εκείνη πόλη δεν είναι διατεθειμένη να αναμείξει τις πληροφορίες της και να δει τα πράγματα από την ίδια οπτική γωνία. Υπάρχει δηλαδή στην πραγματικότητα, αδυναμία διαχείρισης της πληροφορίας από την πλευρά της φιλήσυχης, «φιλειρηνικής» σε εισαγωγικά πόλης. Δεν είναι πιο φιλειρηνική από την άλλη, απλώς η άλλη είναι επεκτατική. Η πρώτη πόλη του παραδείγματος, απλώς αμύνεται. Κλείνει τις πύλες, ανεβάζει τις πληροφορίες της στα τείχη να πολεμήσουν, για να μην αλλάξει τίποτε-τίποτε μέσα της. Μπορεί να είναι εξίσου διεφθαρμένη ή και περισσότερο αλλά δεν δέχεται καμία παρέμβαση. Ποιος είναι ο καλός και ποιος είναι ο κακός σε αυτό το παράδειγμα -για να το δούμε με ανθρώπινους όρους. Δεν υπάρχει θέμα καλού και κακού, υπάρχει θέμα διαχείρισης της πληροφορίας.

Με όλα αυτά όμως θα είναι σαν να σας έλεγα ότι μπορείτε να διχάζετε, να διαιρείτε, να κυβερνάτε, να βασιλεύετε με τη χρήση της πληροφορίας, χωρίς μέτρο. Και δεν συμβαίνει ούτε αυτό. Δεν είναι αυτό το μήνυμά μου προς εσάς. Στις δύο πόλεις του παραδείγματός μας, τη φαινομενικά φιλειρηνική και την καλώς ή κακώς επεκτατική, έχουμε δύο ακραία παραδείγματα, τα οποία φυσικά είναι αρκετά διαδεδομένα στο γήινο πεδίο. ποιος είναι ο ενδεδαιγμένος τρόπος διαχείρισης της πληροφορίας; Και αν αυτό είναι ένα αναμενόμενο φαινόμενο -των δύο πόλεων- στο φυσικό πεδίο, γιατί θα πρέπει να είναι και στο μικροσκοπικό επίπεδο και στο μακροσκοπικό, στο συμπαντικό;

Εδώ θα σας φέρω πίσω και πάλι, σε όσα σας είπα για την ελεγχόμενη ροή της πληροφορίας και το μοίρασμά της στο σύστημα, για τον λόγο της διασφάλισης μιας μακραίωνης ζωής του Πληρώματος/του συστήματος. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχουν τοξικές πληροφορίες. Ακριβώς όμως επειδή στην περίπτωση κάθε επιμέρους στοιχείου -στην περίπτωση των πόλεων, κάθε επιμέρους ανθρώπου- υποστηρίζεται ένα διαφορετικό background,

υπάρχει μία διαφορετική βάση διαχείρισης και κάθε ξεχωριστό άτομο και στοιχείο διαθέτει διαφορετικό ρυθμό αφομοίωσης της πληροφορίας, στη μεγαλύτερη εικόνα, της πόλης, υπάρχει πρόβλημα. Δεν είναι εύκολα διαχειρίσιμη η νέα πληροφορία, επειδή ακριβώς κάθε μέλος της πόλης δεν είναι εύκολο να την αποδεχτεί, να αποδεχτεί την ύπαρξή της, να την επεξεργαστεί και να την εντάξει ή όχι στο σύστημά της, στο ευρύτερο σύστημα. Άρα ο κίνδυνος βρίσκεται στη διαχείριση της πληροφορίας και η πιο ουσιαστική εργασία που θα μπορούσε να κάνει κάποιος ποτέ, θα ήταν να μάθει να διαχειρίζεται όλες τις πληροφορίες, έτσι ή αλλιώς, καλές ή άσχημες, ευπρόσδεκτες ή όχι.

Χρειάζεται κάθε μέλος της πόλης να είναι αρκετά ανοιχτό, ώστε να λάβει μία νέα πληροφορία και να τη διαχειριστεί συνειδητά και να αποφασίσει το βαθμό στον οποίο θα την αφομοιώσει, θα την αποδεχτεί. Η αφομοίωση και η αποδοχή παίζουν μεγάλο ρόλο. Από εκεί και πέρα, κάθε εισερχόμενη πληροφορία, όπως είπαμε, θα δημιουργήσει νέους συνδυασμούς. Και το αποτέλεσμα θα είναι, αν αυτή η «φιλειρηνική» σε εισαγωγικά πόλη -επειδή αδυνατούσε να διαχειριστεί την εξωτερική πληροφορία- θα είναι το αποτέλεσμα αυτή η πόλη να έχει πάρει την πληροφορία, να την έχει αφομοιώσει και να δημιουργήσει με αυτή μια νέα πραγματικότητα, που δεν θα είναι ακριβώς η ίδια με της επεκτατικής πόλης. Ανάλογα και οι κάτοικοι της επεκτατικής πόλης, τη πολεμοχαρούς, θα πρέπει να διαχειριστούν την πληροφορία. Και εκείνοι έχουν επίσης μεγάλο πρόβλημα στη διαχείριση της πληροφορίας και το πρόβλημα τους είναι ότι ταυτίζονται με αυτή και απομονώνονται εξίσου με τη δική τους πληροφορία.

Είπαμε πολλά σήμερα και αφορούσαν όλα στη διαχείριση της πληροφορίας. Και μάλιστα, στη διαχείριση της πληροφορίας και μάλιστα τη διαχείριση της πληροφορίας στο πλαίσιο του Πληρώματος και του μεγάλου συστήματος της ζωής, που περιλαμβάνει τα πάντα. Παραμένετε συνδεδεμένοι, παραμένετε στο Ηράκλειο νοητικό σας σώμα, το οποίο έχετε πληρώσει εντελώς, έχετε γεμίσει εντελώς. Η πληροφορία σας είναι αυτή, κυρίες και κύριοι. Θέλω ως μέλη του πληρώματος να συνδεθείτε, δηλαδή τώρα πια να μεταφέρετε την εστίασή σας σε ό,τι σας περιβάλλει, σε όλα όσα περιβάλλουν το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα, όχι ως προς το γήινο πεδίο, ως προς την εικόνα του έχετε γύρω σας, δεν μας ενδιαφέρει αν οι τοίχοι του σπιτιού σας είναι πράσινοι, μοβ, κίτρινοι... Να εστιάσετε στα σημεία επαφής του Ηράκλειου σώματος με το υπόλοιπο Πλήρωμα, που πραγματικά το επικαλύπτει, το περιβάλλει.

ΕΙΣΤΕ το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα, μέσα στην ουσία του Πληρώματος. Και επειδή το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα δεν είναι απόλυτα απομονωμένο αλλά, όπως θα συνέβαινε σε ένα φυσικό σώμα, ανταλλάσσει πληροφορίες με το περιβάλλον και ενέργειες, μπορείτε να αναπνεύσετε με αυτό. Το Ηράκλειο σώμα που είστε, αναπνέει μέσα στο Πλήρωμα. Αναπνέει, ακούει και βλέπει.

Κρατήστε κλειστά τα μάτια και αφήστε να έρθουν εντυπώσεις από το πλήρωμα που σας περιβάλλει.

[Παύση 2']

Θα ήταν καλό αυτήν την άσκηση να την επαναλαμβάνετε, όσο πιο συχνά μπορείτε. Βλέπετε, εδώ η ανταλλαγή ενέργειας είναι πιο περιορισμένη. Δεν θέλω να σας αφήσω να διαχυθείτε στο Πλήρωμα, να σκορπίσετε εκεί αλλά να εστιάστείτε στις συγκεκριμένες εισόδους, στις συγκεκριμένες πύλες ανταλλαγής ενέργειας και πληροφορίας. Και μπορείτε το ίδιο να κάνετε και με τις ενεργειακές σας πύλες, τα τσάκρα. Στο μέλλον θα χρησιμοποιούμε αυτόν τον τρόπο για τη διδασκαλία αλλά περισσότερα θα πούμε την επόμενη φορά. Γνωρίζω ότι εκκρεμούν ακόμα κάποιοι άθλοι. Όλα θα έρθουν στην ώρα τους, αρκεί εσείς να κάνετε σίγουρα, σταθερά βήματα.

Να είστε ευλογημένοι και ευλογημένες

Ηρακλής

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)